

**DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A MUNICIPIULUI BUCURESTI
SERVICIUL DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. 5 din 12.01.2008 privind solutionarea
contestatiei formulata de SC MC SRL, cu sediul
in , sector x, Bucuresti, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. xxxx/xx.xx.2007**

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata cu adresa nr. xxxx/xx.xx.2007, inregistrata sub nr. xxxx/xx.xx.2007, de catre Administratia Finantelor Publice sector x cu privire la contestatia SC MC SRL.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de xx.xx.2007 si inregistrata la organele fiscale teritoriale sub nr. xxxx/xx.xx.2007, astfel cum a fost precizata prin adresa inregistrata sub nr. xxxx/xx.xx.2007, il constituie deciziile referitoare la obligatiile de plata accesoriilor aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007 si transmise prin posta in data de xx.xx.2007.

Petenta contesta suma de **S** lei reprezentand majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale, calculate pentru perioada xx.xx.2007-xx.xx.2007.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC MC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesoriilor aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007 organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector x au stabilit in sarcina SC MC SRL, pe baza evidentei pe platitor, majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale neachitate in termen in suma totala de **S** lei.

II. Prin contestatia formulata SC MC SRL solicita anularea deciziilor nr. xxxx/xx.xx.2007, invocand faptul ca a intervenit compensatia de drept intre obligatiile fiscale inscrise in fisa pe platitor si sumele pe care aceeasi societate le avea de incasat de la Administratia Finantelor Publice a orasului B, in urma validarii popririi prin decizia irevocabila nr. xxx/xx.xx.2005, pronuntata de Tribunalul T - Sectia Comerciala si Contencios Administrativ in dosarul nr. xxxx/COM/2004.

In acest sens, contestatoarea sustine ca sunt intrunite toate conditiile cerute de legiuitor intrucat vizeaza doua persoane care sunt datoare una alteia, creantele exista simultan si au ca obiect o suma de bani, creanta societatii fiind chiar mai mare decat creanta fiscala si invoca prevederile art. 1143 si 1144 din Codul civil, motiv pentru care nu mai datoreaza accesoriile aferente obligatiilor fiscale chiar din momentul pronuntarii deciziei (xx.xx.2005).

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile petentei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca petenta datoreaza accesoriile aferente impozitelor, taxelor si contributiilor datorate, declarate si neachitate catre bugetul general consolidat, in conditiile in care validarea unei popriri, fata de un organ fiscal in calitate de tert poprit si fara ca debitorul sa aiba disponibil banesc in contul deschis la tertul poprit, nu transforma creanta comerciala a contribuabilului popritor intr-o creanta de natura fiscala, susceptibila de a fi compensata potrivit dispozitiilor Codului de procedura fiscala.

In fapt, prin deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007 organele fiscale au stabilit in sarcina SC MC SRL accesorii in suma de S lei, calculate pentru perioada 31.03.2007-30.06.2007 pentru impozitele, taxele si contributiile datorate si neachitate la bugetul general consolidat al statului.

Prin contestatia formulata, SC MC SRL invoca in favoarea sa faptul ca a intervenit compensarea de drept intre creantele reciproc datorate de societate si Administratia Finantelor Publice sector x, in temeiul art. 1144 din Codul civil, motiv pentru care acest organ fiscal nu mai avea posibilitatea sa calculeze accesoriile stabilite prin decizia atacata.

In acest sens, contestatoarea invoca adresa nr. xxxx/xx.xx.2007 prin care a solicitat Administratia Finantelor Publice sector x sa procedeze la compensarea obligatiilor fiscale datorate cu suma de V lei (V1 USD si V2 ROL) reprezentand creanta pe care o are de recuperat in temeiul titlului executor - Decizia civila nr. din xx.xx.2005.

Din dispozitivul deciziei nr. xx/xx.xx.2005, pronuntata de Tribunalul T - Sectia Comerciala si Contencios Administrativ in dosarul nr. xxxx/COM/2004, anexata in copie la dosarul cauzei, rezulta ca aceasta instanta a admis recursul formulat de SC MC SRL in contradictoriu cu debitoarea SC G SRL si, rejudicand cauza, a admis cererea de validare a popririi fata de tertul poprit - Administratia Finantelor Publice a orasului B pana la concurenta sumei totale de V1 USD sau echivalentul in lei la data popririi, plus V2 lei (vechi) reprezentand creanta datorata, inclusiv cheltuielile de judecata in executare si a obligat tertul poprit la cheltuieli de judecata in suma de V3 lei (vechi).

De asemenea, din considerentele deciziei respective rezulta ca tertul poprit este Administratia Finantelor Publice a orasului B prin Trezoreria B, la care avea cont deschis debitoarea SC G SRL.

Cu adresa inregistrata sub nr. xxxx/xx.xx.2007 Administratia Finantelor Publice sector x a transmis organului de solutionare a contestatiei adresa nr. xxxx/xx.xx.2007 prin care a comunicat societatii contestatoare ca in evidentele fiscale figureaza numai cu datorii catre bugetul general consolidat, nu si cu sume de rambursat ori de restituit, iar invocarea deciziei instantei de validare a popririi unui cont bancar deschis de un partener de contract la Trezoreria Statului nu are relevanta din punct de vedere al stingerii obligatiilor fiscale.

In drept, potrivit O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 1. - (3) Prin **administrarea impozitelor**, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se intlege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:

a) inregistrarea fiscale;

b) **declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat**;

c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale”.

“ Art. 21. - (1) **Creantele fiscale reprezinta drepturi patrimoniale care**, potrivit legii, **rezulta din raporturile de drept material fiscal**.

(2) Din raporturile de drept prevazute la alin. (1) rezulta atat **continutul**, cat si cuantumul creantelor fiscale, reprezentand drepturi determinate constand in:

a) *dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adaugata, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creante fiscale principale;*

b) *dreptul la perceperea majorarilor de intarziere, in conditiile legii, denumite creante fiscale accesori”.*

“Art. 116. - (1) **Prin compensare se sting creantele administrate de Ministerul Economiei si Finantelor cu creantele debitorului reprezentand sume de rambursat sau de restituit de la buget**, pana la concurenta celei mai mici sume, **cand ambele parti dobandesc reciproc atat calitatea de creditor, cat si pe cea de debitor, daca legea nu prevede altfel**.

(3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau inainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, dupa caz. Dispozitiile art. 115 privind ordinea stingerii datorilor sunt aplicabile in mod corespunzator.

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de cate ori constata existenta unor **creante reciproce**, cu exceptia sumelor negative din deconturile de taxa pe valoarea adaugata, fara optiune de rambursare.

(5) **Compensarea creantelor debitorului se va efectua cu obligatiile datorate aceluiasi buget**, urmand ca din diferenta ramasa sa fie compensate obligatiile datorate altor bugete, in urmatoarea ordine (...”).

“Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere”.**

“Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv”.**

Totodata, pct. 111.4 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobat prin H.G. nr. 1.050/2004 prevede:

“**Compensarea din oficiu** prevazuta de art. 111 alin. (4) din Codul de procedura fiscala poate fi efectuata de organul fiscal in tot cursul termenului de prescriptie prevazut de lege pentru fiecare dintre obligatiile supuse compensarii, incepand cu momentul in care ambele obligatii indeplinesc conditiile prevazute de art. 1145 din Codul civil, respectiv din momentul in care acestea sunt lichide si exigibile”.

Prin urmare, pentru obligatiile fiscale legal datorate si neachitate in termen orice contribuabil datoreaza majorarile de intarziere aferente, din momentul scadentei si pana in momentul stingerii sumelor datorate, in virtutea principiului de drept accesorium seqvitur principale.

In cazul in speta SC MC SRL recunoaste obligatiile fiscale pentru care s-au stabilit accesoriile contestate, dar le considera stinse, de plin drept, cu sumele pe care le avea de incasat de la Administratia Finantelor Publice a orasului B, in urma validarii popririi prin decizia irevocabila nr. xx/xx.xx.2005, pronuntata de Tribunalul T - Sectia Comerciala si Contencios Administrativ in dosarul nr. xxxx/COM/2004.

Aceasta sustinere a contestatoarei este vadit neintemeiata, pentru motivele ce succed.

In primul rand, spre deosebire de dreptul comun care reglementeaza trei forme de compensare (legala, judiciara si conventionala), O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura

fiscală reglementează *compensarea cu caracter administrativ ca forma distinctă de compensare în procedura fiscală, supusă unor reguli și condiții de operare anume prevazute de lege și având caracter derogatoriu fata de dreptul comun.*

Astfel, potrivit dispozitiilor art. 21 coroborate cu cele ale art. 116 din Codul de procedura fiscală, *stingerea obligațiilor fiscale prin compensare operează numai atunci cand creanta debitorului asupra statului reprezentat de Ministerul Economiei și Finantelor este de natura fiscală*, repectiv reprezintă drepturi patrimoniale izvorate din raporturi de drept material fiscal, și anume, sume de rambursat sau de restituit de la buget în temeiul unei legi care reglementează impozite, taxe, contributii sau alte prelevări de natură fiscală. Mai mult, în materia compensării de natură fiscală operează *principiul specializării creantelor compensate, potrivit căruia compensarea operează între sume referitoare la același buget, iar diferența ramasă se compensează cu obligațiile datorate altor bugete anume determinate de lege.*

Creanta contestatoarei fata de debitoarea SC G SRL este de natură pur comercială, reprezentând sume neachitate pentru bunurile livrate în baza unor contracte de leasing încheiate între cele două parti.

Faptul ca debitoarea să avea cont deschis la Trezoreria B din cadrul Administrației Finantelor Publice a orașului B, iar instanta a validat poprirea fata de acest organ fiscal nu transformă sumele pe care contestatoarea le are de incasat în baza hotărarii de validare în creante de natură fiscală, având în vedere dispozitiile legale expuse care definesc creantele fiscale.

Nefiind creante de natură fiscală, sumelor expres determinate în hotărarea de validare le sunt aplicabile dispozitiile dreptului comun în materie și nicidcum dispozitiile Codului de procedura fiscală.

In același sens s-a pronuntat și Directia generală juridică din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscală care, în adresa nr. xxxx/2007 precizează următoarele:

"Precizam că *administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat nu afectează veniturile bugetului propriu al instituției publice.*

De asemenea, potrivit *principiului universalitatii* instituit de art. 8 alin. 2 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, *veniturile bugetare nu pot fi afectate direct unei cheltuieli bugetare anume, cu excepția donațiilor și sponsorizațiilor, care au stabilită destinații distincte.*

Totodată, invocăm și *principiul constitutional prevazut în cuprinsul alin. 3 art. 139 "Impozite, taxe și alte contribuții"* potrivit căruia sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora (...).

Astfel, având în vedere cele de mai sus, precum și prevederile Codului de procedura fiscală referitoare la compensare, apreciem că *o asemenea compensare de drept nu poate fi efectuată*".

In al doilea rand, asa cum a statuat Curtea Suprema de Justitie, in urma admiterii recursului in interesul legii prin Decizia nr. 4 din 21.09.1998 (publicata in "B.J." 1999, p. 26):

"*Este evident că validarea popririi asupra unui cont lipsit de disponibil banesc nu obligă banca să efectueze plati din fondurile proprii ori să raspunda dacă debitorul urmarit își va închide contul* și, eventual, va deschide cont la alta bancă. Validarea unei atari popriri se justifică numai pentru a se da posibilitate ca eventualele intrări de sume în cont să fie puse la dispoziția creditorului, tinându-se seama că operațiunile de intrare-iesire a sumelor din conturile bancare pot avea loc într-un ritm mult prea rapid pentru a putea fi corelate cu posibilitatea obtinerii de către creditor a unei hotărari judecatorești definitive de validare a popririi (...)".

Or, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca debitoarea SC G SA nu mai avea disponibil banesc în contul deschis la Trezoreria B și, prin urmare, Administrația Finantelor Publice a orașului B, în calitatea acesteia de organ fiscal cu atribuții în administrarea impozitelor, taxelor și altor sume datorate bugetului general consolidat, nu poate fi obligată să

efectueze, din bani publici, plata sumei determinate prin decizia nr. xx/xx.xx.2005, nefiind indeplinite conditiile prevazute de art. 1143 din Codul civil potrivit carora compensarea poate opera doar cand “*doua persoane sunt datoare una alteia (...)*”.

Rezulta ca, in speta, nu poate fi vorba de o compensare de drept intre obligatiile fiscale ale contestatoarei SC MC SRL, constand in impozite, taxe si contributii datorate bugetului consolidat al statului si sumele inscrise in dispozitivul deciziei nr. xx/xx.xx.2005, pronuntata de Tribunalul T - Sectia Comerciala si Contencios Administrativ in dosarul nr. xxxx/COM/2004, prin care s-a admis cererea de validare a popririi fata de tertul poprit - Administratia Finantelor Publice a orasului B.

Avand in vedere situatia mai sus prezentata, accesoriile stabilit de organele fiscale prin deciziile nr. xxxx/xx.xx.2007 sunt legal datorate, contestatia SC MC SRL urmand a fi respinsa ca neintemeiata.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 1 alin. (3), art. 21 alin. (1) si (2), art. 116 alin. (1), (3), (4) si(5), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 111.4 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobat prin H.G. nr. 1.050/2004

DECIDE:

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC MC SRL impotriva deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxxx/xx.xx.2007, emise de Administratia Finantelor Publice sector x pentru suma de **S** lei reprezentand majorari de intarziere aferente obligatiilor fiscale.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.